

Joonam (My Life)

Yehuda Porbuchrai at Herzliya Museum of Contemporary Art

Yehuda Porbuchrai's solo exhibition (b. 1949), which is on display in the Herzliya Museum of Contemporary Art's large gallery, focuses on a number of series that he created between the mid-1980s and today. It reflects key recurring themes in his works, as well as the unique language that he has developed over the years. Born in Persia, Porbuchrai grew up from infancy in the Israeli town of Ness Ziona, then moved to south Tel Aviv to study art. He began his art studies at the Avni Institute (1973-1977), and in the early 1980s moved to live in New York. Since his return to Israel in 1986, he has exhibited in dozens of exhibitions in museums and galleries, both in Israel and abroad. His paintings comprise a wide range of intertwining themes, colors and forms, such as folk art; images from European and American art history; designs and images from magazines and film posters; ornamental features typical of illustrations in Persian manuscripts; and the abstract patterns of Persian textiles.

Porbuchrai's paintings offer a new Israeli identity, one that is hybrid and fraught with tension. In defiance of the homogenous cultural mainstream, he presented images from the Central Bus Station in Tel Aviv (the old one, and subsequently the new) which, then as now, has always had irresistible pull on him. It is a world of colorful, dark, cheap and seductive Otherness and marginality; a noisy transit station with a riot of smells and sounds, ethnicities and nationalities. For Porbuchrai, the Central Bus Station reveals the face of the true Israel and offers a glimpse into its subconscious and the Israeli Other. Porbuchrai takes an unflinching gaze at the oppressed margins, at wretchedness and grace, at the common, warm and familiar, but also at the exotic and alien.

Curator: Ori Drumer

ג'ונם (חיים שלי)

יהודה פורבוכראי במוזיאון הרצליה לאמנות עכשווית

תערוכת היחיד של יהודה פורבוכראי (נ' 1949), המוצגת באולם הגדול במוזיאון הרצליה, מתמקדת בסדרות שיצר מאמצע שנות ה-80 של המאה ה-20 ועד היום. פורבוכראי נולד בפרס. גדל בנס ציונה ועבר ללמוד אמנות במכון אבני (1973-1977). ולחיות בדרום תל-אביב. בשנות השמונים עבר לחיות בניו-יורק ולאחר חזרתו לארץ ב-1986. הציג בעשרות תערוכות בארץ ובעולם. ציוריו כוללים חומרים, צבעים וצורות מגוונים, הכרוכים אלו באלו-אמנות דקורטיבית עממית, דימויים מתולדות האמנות האירופית והאמריקאית, עיצוב ודימויים של מגזינים וכרזות קולנוע, אורנמנטליות של איורים בכתבי-יד פרסיים ודגמי טקסטיל פרסי. פורבוכראי מתבדל מסביבתו כמהגר נצחי, תוך התנגדות ל"ישראליות" ולנוסחאות התרבותיות האידאולוגיות המאחידות המאפיינות אותה. ציוריו מציעים זהות ישראלית חדשה מגוונת ורווית מתח. מול המסרים התרבותיים הצפויים והמקובלים, הוא מציג דימויים של התחנה המרכזית בתל-אביב, הישנה והחדשה: מרחב של אחרות צבעוני, אפל, זול ומפתה, בו מתרכזים אנשי השוליים של הישראליות. תחנת מעבר רעשנית שיש בה כליל של ריחות וקולות, עדות ולאומים, צומת מפגש לישראלי ולמהגר. התחנה המרכזית חושפת את פניה של ישראל האמיתית. מבעד למעטה כור ההיתוך ומציעה פתח לתת-מודע של האחר הישראלי. פורבוכראי מישיר מבט אוהב, מתענג ומזדהה אל השוליים הדחוקים, אל העליבות והחסד, אל העממי, החם והמוכר, אך גם אל האקזוטי והזר.

אוצר: אורי דרומר

